

„Sve kod vas neka bude u ljubavi.“ (1 Kor 16,14)

Ovog meseca, dozvolimo da reči i iskustva apostola Pavla budu svetlo za naše delovanje .

On nam, kao i hrišćanima iz Korinta, šalje snažnu poruku: srce Jevanđelja je milosrđe, agape, bezinteresna ljubav među braćom.

Ova Reč života je deo zaključka pisma, u kome nas podseća na ljubav i objašnjava je u svim njenim nijansama: ona je strpljiva, dobronamerna, voli istinu, ne traži svoj interes ...

Ovako doživljena međusobna ljubav u hrišćanskoj zajednici je melem za podele koje joj uvek prete i znak je nade za celo čovečanstvo.

„Sve kod vas neka bude u ljubavi.“

Upadljivo je da nas Pavle – u grčkom tekstu – podstiče da delujemo „u ljubavi“, kao da nam ukazuje na stabilno stanje, prebivalište u Bogu, koji je Ljubav.

Kako bismo mogli da prihvatimo jedni druge, svakog čoveka sa ovakvim stavom, ako ne prepoznajući da smo najpre voljeni od Boga, čak i u našoj krhkosti?

Upravo ta obnovljena svest nam omogućava da se bez straha otvorimo drugima, da razumemo njihove potrebe i budemo uz njih, deleći materijalne i duhovne resurse.

Pogledajmo šta je Isus radio; on je naš model.

On je uvek prvi davao: „[...] bolesnima zdravlje, grešnicima oprostaj, svima nama život. Sebičnom instinktu gomilanja on suprotstavlja velikodušnost; fokusu na sopstvene potrebe suprotstavlja okrenutost drugima; kulturi posedovanja suprotstavlja kulturu davanja. Nije bitno da li možemo da damo mnogo ili malo. Važno je kako dajemo, koliko ljubavi ulažemo čak i u mali gest pažnje prema drugom. [...] Ljubav je neophodna, jer zna kako da priđe drugima čak i ako je to samo preko stava slušanja, uslužnosti, dostupnosti. Koliko je važno [...] truditi se biti ljubav prema svakome! Naći ćemo pravi način da uđemo u njihova srca i podignemo ih.“^[1]

„Sve kod vas neka bude u ljubavi.“

Ova Reč nas uči da drugima pristupamo sa poštovanjem, bez laži, sa kreativnošću, dajući prostor njihovim najboljim težnjama, tako da svako dâ svoj doprinos opštem dobru.

Pomaže nam da maksimalno iskoristimo svaku konkretnu priliku u svakodnevnom životu: „[...] od rada u kući, na polju, u radionici, preko obavljanja kancelarijske papirologije, do školskih zadataka, kao i odgovornosti na građanskom, političkom i verskom polju. Sve se može pretvoriti u pažljivu i promišljenu uslugu“^[2].

Možemo da zamislimo mozaik Jevanđelja življenog u jednostavnosti.

Dva roditelja pišu: „Kada nam je uznemirena komšinica rekla da joj je sin u zatvoru, dogovorili smo se da ga posetimo. Postili smo dan pre nego što smo otišli, nadajući se da ćemo imati milosti da mu kažemo pravu stvar. Zatim smo platili kauciju kako bi ga pustili na slobodu.“^[3]

Grupa mladih ljudi iz Buea (jugozapadni Kamerun) organizovala je prikupljanje dobara i sredstava za pomoć interno raseljenima zbog rata koji je u toku.^[4] Posetili su čoveka koji je tokom bekstva izgubio ruku. Život sa ovim invaliditetom za njega je postao veliki izazov, jer su se njegove navike drastično promenile. „Rekao nam je da mu je naša poseta ulila nadu, radost i poverenje. Osetio je Božju ljubav kroz nas“, rekla je Regina. Marita je dodala: „Posle ovog iskustva, zaista sam uverena da dar nije premali ako se daje s ljubavlju... Nema potrebe ni za čim: ljubav je ta koja pokreće svet. Probajmo!”

Uredili Leticija Magri i tim Reči života

[1] K. Lubik, Reč života, oktobar 2006.

[2] *Isto.*

[3] S. Pelegrini, G. Salerno i M. Kaporale, *Famiglie in azione. Un mosaico di vita*, Citta Nuova 2022, str.70-71.

[4] Tekst prilagođen sa sajta www.unitedworldproject.org/workshop/camerun-condividere-con-gli-sfollati.